

FRANKFORT, den 11^{den} September.

De Fransche koers, die den 17^{den} Augustus uit Konstantinopel is afgezonden, heeft ook het bericht van den generaal Diebitsch over het bezetten van Adrianopel overgebracht. Hij is dus waarschijnlijk op zijne reis door laatstgemelde stad gekomen.

Mogens brieven uit Konstantinopel, van den 17^{den} Augustus, welke men bij deze gelegenheid ontvangen heeft, was men er toen zeer verlegen over de snelle vorderingen van de Russische legers, en had de Porte plotseling besloten, om het koste wat het wilde vrede te maken. Reeds waren de ambassadeurs benoemd, die zich naar het Russische legerkamp begaven zouden, om de voorwaarden te vernemen, die de Keizer van Rusland thans maakte: want niemand der staatsgezanten te Konstantinopel was bepaaldelijk op te geven houding, zijne gezindheid was zelfs de Prins van Oranien niet, die men anders zeide, dat naar Konstantinopel gezonden was, om de Porte bekend te maken met den voet, waarop aan den oorlog een einde zou kunnen gemaakt worden. Te Konstantinopel liep het gerucht, dat de Sultan geheel moedeloos was geworden en sedert drie dagen ziek lag.

Brieven uit Bucharrest van den 20sten Augustus melden, dat men aldaar verhoorde, dat de Turken uit Schumla commissarissen aan den generaal Krassowsky gezonden hadden, om voorstellen tot eenen wapenstilstand te doen. Deze generaal had hen naar den opperbevelhebber, den generaal Diebitsch, verwezen, doch zij waren ook van dezen onverrichter ziele teruggekomen, daar men tot eene eerste voorwaarde geleid had, dat de Turken Schumla zouden ontruimen en aan de Russen overgeven.

Men dacht te Bucharrest, dat Schumla het niet lang meer zou kunnen houden. De Turken hebben van Nikopolis eenen togt naar den linker oever van den Donau gewaagd, doch zulks duur betalen moeten, daar de Russische bevelhebber van Gurgewo eene afdeling zware kavalalerie op hen afgezonden heeft, die een groot gedeelte in de partij geslacht, en verschillende honderd man krijgsgevangenen gemaakt heeft.

Adrianopel, hetwelk de Russen den 20sten Augustus bezet hebben, is eene stad van 20,000 huizen. Van hier is Mahomed II tot zijne onderscheidene veroveringen en ook tot de verovering van Konstantinopel uitgetogen. Zij werd door Keizer Bisanus gesticht, door Amurat I, Keizer der Turken, in het jaar 1362, den Griekschen Keizer ontnomen, en bleef de hoofdstad des rijks tot den jare 1453, toen Mahomed II Konstantinopel veroverde.

Volgens berichten uit Odessa van den 22sten Augustus, was de staat van gezondheid dezer stad geruststellend. In het dorp Kajalnik echter waren weder eenige personen aan de pest gestorven, en te Ussatowij lagen twee personen ziek.

PETERSBURG, den 20sten Augustus.

De opperbevelhebber der armee in Klein-Azie, de generaal Paskewitsch van Erivan, heeft aan Zijne Majesteit den Keizer bericht gezonden, dat de vijandelijke troepen geene poging meer tegen ons wagen; wel verre van ons aan te vallen, ontwijken hunne zwakke en verspreide overblijfselen zorgvuldig alle detachementen, die hen opzoeken, en doen anders niet, dan de dorpen en woningen der vreedzame ingezetenen, zonder onderscheid van godsdienst, te plonderen en te verwoesten.

De gewoone, waaraan de sandtsaks in de nabuurschap van Erzerum van den kant hunner eigene soldaten blootgesteld zijn, en meer nog het voorbeeld van de zachtheid en billijkheid, waarmede de ingezetenen der provincien en steden van Aziatisch Turkije, die zich aan ons onderworpen hebben, behandeld werden, bevorderen, dat de oudsten en landeigenaars bij voortdurend komen om zich te onderwerpen en de Russische bescherming in te roepen. Den 20sten Junij hadden zich reeds alle sandtsaks van het partijk van Erzerum, met uitzondering van de twee afdeelingen, welke niet onderworpen en bevonden zich in onze magt, de chinsen afgevaardigden, die bij de Turken waren weggevoerd, en de Mohamedanen, die bij de sandtsaks waren overgegaan, de magt aangenomen hadden, keeren van alle kanten naar hunne streken terug; onze soldaten vinden bij hen zoo wel een vriendelijk onthaal, als overvloed van levensmiddelen, en zijn medegenooten van alle voordeelen van den handel en de vrede, die overal weder den gewonen gang gaan.

Tevens heeft de generaal Paskewitsch van Erivan nader bericht gezonden omtrent den aanval van den pacha van Van op de stad Bajazet, die door onze dappere troepen is afgeslagen.

Den 20sten Junij legerde zich de pacha van Van met eene magt van 2000 man infanterie, 5000 man ruitery, 12 kanonnen en 2 mortieren, in de nabijheid van het dorp Kazisent, op 20 wersten afstand van de stad. Den 1sten Julij werd een troep kozakken ter verkenning afgezonden, doch moest wegens de overmagt der vijandelijke ruitery terugtrekken. Dagna daaraan naderde de pacha de stad en begon dezelve dadelijk bezig te beschieten.

Mogens te 5 uur waren onze voorposten door de Turken aangevallen en overwonnen. De vijand trok van onderscheidene kanten op de stad aan. De generaal-majoor Popoff, die hier bevel voerde, zocht hem een negentien honderd kozakken te gemoet, hetwelk dadelijk den strijd begon; den vijand bijna 5 uren ophield en meermalen zijne dronken kanonnen terugdeed; daar intusschen het getal Turken steeds toenam, bekwamen de overhand over de kozakken, tot de generaal Popoff hunne kanonnen en infanterie te hulp zond, met bevel, om met hare ondersteuning terug te trekken. De vijand, die zich middelerwijl met eene aanmerkelijke magt op de hoogten in de nabijheid van de zoogenaamde rode batterij liet zien, scheen de stad van dezen kant te willen aanvallen; het bleek echter naderhand, dat deze vertooning slechts ten doel had om het eigenlijke punt van aanval te verbergen, dien de vijand tegen den middag op de postelijke batterij deed. De pacha van Van liet de schier ontongankelijke rotsen, welke van dezen kant aan de stad grenzen, door 2000 man infanterie bezetten, en van daar met zijn geschut de flanken en den rug van onze troepen hevig beschieten; onder begunstiging van dit vuur deed de overige Turksche infanterie eenen leyendigen aanval op de oostelijke batterij. Bij de annadering der Turken, namen de bewoners van het Tartaarsche gedeelte der stad hunne partij, en begonnen uit hunne huizen een hevig geweeryuur op onze troepen.

De generaal-majoor Popoff, die alle zijne troepen bijeengetrokken had, liet het regiment kozakken afstijgen, en verzette zich tegen den vijand met alle kracht. Daarop ontstond de hardnekkigste en bloedigste strijd; de viermaal sterkere Turken namen de batterij in en sloegen de vuurtoeg, die zich intusschen gestadig weder vernieuwde en de Turken menen, zoodat deze batterij binnen drie uren viermaal van meester veranderde. Het gevecht duurde tot den nacht; dan het getal onze soldaten nam met elk oogenblik af; reeds telde men 300 dooden en gewonden. Er werd derhalve kriegsraad gehouden en besloten, dat men, wegens de zwakke middelen van tegenweer, waarover men beschikking kon, de verdediging van de oostelijke batterij zou opgeven, en zich daartoe bepalen moest, drie punten bezet te houden, namelijk het oude kasteel, het nieuwe kasteel, en de rode batterij met de aangrenzende hoogten.

Dienvolgens werden gedurende den nacht de genoemde punten met infanterie en geschut bezet, zoodanig, dat men kon werken zoo wel op het Tartaarsche gedeelte der stad, hetwelk door de Turken was ingenomen, als op den weg, die hun tot den aftogt openstond.

Bij het aanbreken van den dag, gaf de generaal-majoor Popoff aan een regiment infanterie bevel, om de hoogte tegenover de rode batterij, waarop de vijand zich versterkt had, in te nemen; dit bevel werd uitgevoerd en moedig uitgevoerd. Te gelijker tijd werd het Tartaarsche gedeelte der stad met 12 stukken geschut hevig beschoten. Dit vuur was afgebroken voort tot 11 uur: de Turken hiellien zich aldaar langer dan drie uren hardnekkig staande; dan toen eene groote menigte huizen door het geschut ter neder geschoten was, liet den vijand slechts eenige schuilplaatsen overblijven, begon bij dit gedeelte der stad te verlaten en binnen de torens en houten huizen der oostelijke batterij terug te trekken. Van dezen eersten oogenblik van schrik gebruik makende, zond de generaal-majoor eenige infanterie af, om de Turken uit deze batterij te verdrijven; dit detachement viel den vijand zoo hevig aan, dat hij zijnen post dadelijk verliet en tegen den middag volkomen den aftogt blies.

Nog eens deden de Turken poging om de stad in te nemen. Nadat zij tegenover de oostelijke batterij 6000 man vereenigd hadden, drongen zij woedend en met eek vervaarlijk geschreeuw op de stad aan; dan door het kruisvuur van al ons geschut ontvangen, maakten zij spoedig halt; de wanorde kwam in hunne gelederen en zij trokken dadelijk weder terug. Het te vervolgen was niet meer mogelijk, want het veld gedeelte der dappere, waaruit ons zwakke garnizoen bestond, was dood of gekwetst, en de rest door de inspanning van eenen onafgebroken strijd van 32 uren geheel afgemat.

De vijand verloor 2000 man. Nadat hem eenige dappere soldaten...

was, trok hij 9 wersten van de stad terug en sloeg daar zijn leger op. Den 4den Julij naderde de Turksche ruitery de stad weder van onderscheidene kanten, doch werd door het vuur van ons gesluit afgewezen, en al het voordeel, dat zij van deze beweging had, was de wegneming van eenig vee der ingezetenen. Den 5den Julij bezetteden de Turken alle hoogten rondom de stad, doch bleven werkeloos; deze verlossing was slechts eene krijgslust, om hunnen aftoet te verbergen; want nog den zelfden dag namen zij hunne oude legerplaats bij Kazighel weder in. Den 6den Julij lieten zij zich nog in menigte in de nabijheid der stad zien, doch moesten telkens terugtrekken, daar ons geschut hun niet toeliet naderbij te komen. Den 7den Julij zond de pacha van Van 5000 man af tegen eenen hoop rekruten, die uit Georgie naar Bajazet kwamen. Daar echter de generaal majoor Popoff daarvan verwittigd was, zond hij de rekruten 3 compagnien infanterie en 300 kozakken met een kanon te hulp; de Turken moesten terugtrekken en de rekruten kwamen met het detachement in de stad. Den 8den Julij trok de Turksche ruitery aan gene zijde van den berg Ararat naar de Araxes, waarschijnlijk om te plunderen, en overviel de Armeniers van het Sandchak Bajazet, die het omringende gebied wilder begeven.

De vier volgende dagen omsingelde de vijand dagelijks de stad, dan nu ontving de pacha van Van bericht van de verovering van Erzerum en verliet daarop dadelijk deze streken, om voor de verdediging van zijn eigen gewest te zorgen.

PARYS, den 7den September.
Het ministeriele avondblad geeft heden bericht van de verovering van Ajrimdopen door de Russen. Het meldt tevens, dat de Groote Heer het traktaat van 6 Julij aangenomen, en commissarissen naar het Russische hoofdkwartier gezonden heeft, om over den vrede te onderhandelen.

In een dagblad leest men, dat er in den raad van ministers reeds over beraadslaagd is, om den graaf *Guilleminov* (waarschijnlijk omdat zijne liberale gevoelens het tegenwoordige ministerie niet dienen) te doen vervangen; maar dat de spel op elkander volgende gebeurtenissen in het Oosten zulks hebben doen uitstellen. Men noemt den hertog van Ragusa (*Marmont*) als zijn opvolger.

De liberale dagbladen beklagen zich sterk, dat er van de zijde van het ministerie niets wordt gedaan, om den heeren de Deij van Algiers ons heeft aangedaan, te wreken. In den beginne scheen het, dat een vloot naar Algiers zou afgezonden worden; maar men verneemt daarvan thans niets meer. De Engelsche dagbladen maken zich niet weinig lustig over de lijdzaamheid, die de Fransche regering in dit geval betoont.

De departementale raad van de Seine heeft, uit aanmerking der zware inkomsten, welke de aartsbisschop van Parijs buitendien geniet, zijne toelage van 25,000 franken tot 15,000 verminderd.

Het gebouw waarin de kamer der afgevaardigden hare zittingen houdt, is afgebroken om het te vernieuwen. Men was bevreesd, dat het ministerie deze omstandigheid tot een voorwendsel zou gebruiken, om de lijdenroeping der kamers uit te stellen; doch de handel der hoofdstad heeft dit voorgekomen; door het fraaie en ruime gebouw van de beurs tot het houden der vergaderingen aan te bieden.

Men heeft tegenwoordig dagelijks stortregens in Frankrijk. Door dit ongunstig weder zal de wijnbouw waarschijnlijk geheel mislukken.

STAMBUEN, den 11den September.
De jongste Duitse dagbladen bevelzen het volgende bericht uit Pera, van den 16den Augustus:
Eindelijk hebben de Turksche commissarissen, die zich naar het hoofd-kwartier der Russische armee begaven zullen, bevel ontvangen om te vertrekken. Er zullen zich echter misschien nog vele moeilijkheden opdoen, alvorens de vrede tot stand komt, en het is onbegrijpelijk, hoe de Porte welke toch hare bevestigde toestand behoort te zien, nog steeds in den waan schijnt te verkeeren, dat de door haar ongegevene voorwaarden als grondslag der vredes-onderhandelingen zullen aangenomen worden. Men verzekert, dat de instructien van de Turksche commissarissen daaraan strekken, om de overtuiging van het Turksche grootgebied, de terugkeer van de onschendbaarheid van het gansche Turkische rijk te vorderen, met uitzondering van Monca en de Cycladen, wier onschendbaarheid de Porte erkennen wil, onder voorwaarde dat de te betalen schatting zal gelijk staan met de belasting, welke tot dus verre door deze landen opgebracht werd. Wanneer deze voorstellen van de Russische zijde aangenomen worden, wil de Porte de bepalingen van het traktaat van Ackerman vervullen, en de Bosphorus voor den Russischen handel openen. Als de instructien van de Turksche commissarissen werkelijk geluiden, kan men daarvoor geen gelukkigen uitslag verwachten. Intusschen zullen de voorstellen van de Russische wapenen, de Porte wel tot andere besluiten brengen, en hoe meer de generaal *Diebitsch* Konstantinopel nadert, hoe toegavender zij zal worden.

Volgens eenen tweeden brief uit Pera, zou de groot-vizier last ontvangen hebben om over den vrede onderhandelen op den voet, die Rusland zou hebben laten voorstellen.

De Weener dagbladen van den 3den, dezer deelen twee Russische legerberigten mede, welke te Bucharest zijn bekend gemaakt, en hoofd-zakelijk het volgende bevelzen.

Een troep van 100 vrijwilligers heeft den 25sten Julij het Turksche kamp bij de rivier *Saba* (die bij *Nikopol* in den Donau vloeit) over-

vallen, en de Turken, 400 in getal, met de bajonet verdreven. Meer dan 100 Turken zijn op het slagveld gebleven, 40 zijn er krijgsgevangen gemaakt en twee vaandels veroverd.

In den nacht van den 13den op den 14den Augustus hebben de Turken uit *Nicopolis*, *Turnu* willen overrompelen. Hun plan mislukte en zij bepaalden zich bij de stad in te sluiten. De generaal *Stegmann*, hier van ondertrikt, zond uit *Magura* eenige troepen tot ontzet; dan de vijand waachtte deze niet af; maar keerde ijlings over den *Donau* terug.

Mengelwerk.

EENE VRAAG OP ZYN PAS. (Uit de Portefeuille van Z. Y. X.)

Wanneer wij ons niet bedriegen, is de vereeniging der liberalen en vramquanten in *Nedertand* (of beter gezegd in *Zuid Nederland*, want de Noord-Nederlandsche liberalen hebben zich, God dank, aan deze staatkundige en wijsgeerige ketterij tot nog toe niet schuldig gemaakt) begonnen, na den val van het ministerie *VILLELE* in *Frankrijk*, hetwelk met alle nagt *deplorabile* genoemd heeft; men heeft toen, om zyne ziele zene partij te rechtvaardigen gezegd, dat men, gedurende het bestaan van bovengenoemd ministerie, dat de jeuiten of priesters partij, hetwelk toch eigenlijk wel sijnomien zal zijn, in het geheim niet alleen, maar openlijk verstand, het van belang vond, deze partij en ons land, met hoofde de nauwe betrekking die er tusschen *Frankrijk* bestaat, zoo veel mogelijk tegen te gaan en haar allen invloed bij ons te beneemen; maar dat, nu dat ministerie gevallen was, en er een ander, dat juist in een tegenovergestelden geest werkzaam was, bestond, ook het gevaar geweken was, en het eene dwaasheid was langer tegen het jehuisisme te waken, daar het uit bovengenoemde redenen ophield gevaarlijk te zijn; dit heette, volgens hen, *avoir peur d'une ombre, d'un mal qui n'est qu'un imaginaire* enz. enz. Maar nu op zijne beurt dit laatste ministerie heeft plaats gemaakt voor een, wij zullen niet zeggen gelijk aan dat van *VILLELE*, maar zoo mogelijk tienmaal erger, voor een ministerie geheel en al in den geest der congregatie, die, hoewel ook het vorige bestuur deze partij scheen in het oog te houden en niet begunstigde, evenwel getoond heeft kracht genoeg te hebben, om, in spijt van dat alles en in weerwil der ijverige pogingen van het verlichtste en beste gedeelte der *Fransche* natie, een eene volledige overwinning (want het is er eene) te behalen. Wat zullen nu de *Zuid-Nederlandsche* liberalen doen? Zullen zij hunne vanstaltige verbindings volhouden, en zoo doende toonen, want het oog van geheel *Europa* toonen, dat zij niet ter goeder trouw handelen, maar dat zij, onder den schijn van eenige zoogenaamde grieven, die voor het minst overdreven zijn, te willen hervelen, zich verdedigd hebben met een partij, die ja vrijheid in den theorie, maar al vernij van de ergste soort tot doel heeft, met een woord zullen zij, met deze partij vereenigd, zich openlijk tegen de verlichte maatregelen van eenen waardigen nakomeling en naatgenoot van *WILHELM DEN I* aankantelen, en dus het regmatig verwijt op zich laden, dat hier bij hen niet te doen is om het en geluk voor de natie, *waarschijnlijk* als *politiek* overwerpen, te overkrigen, maar wel om onrust te maken en *onrust* in troebel water te visschen?

Dit kunnen noch willen wij niet gelooven, maar *de hebben wij gevraagd*.

BROKKEN UIT HET DAGBOEK VAN DEN OUDEN YAN HET MEER.

Er is niets nieuws onder de Zon.
Oom GERRIT, *domine* en ik hielden ons koffijhuis in een prietel dat op het meer tuitzet; wij lazen de tijdschriften van den dag, op eens brak mijn broeder de stille af, driftig uitroepende: *Hoven! Spirtman sake slaven*, dat gaat de ver.

Ik. Wat deert u, GERRIT! wat doet u de gal zoo overloopen?

Oom GERRIT. Wat? wel dat gedurig oproer-stoken van sommige dagbladschrijvers; ik heb hier de *Byenkorf* No. 61 onderhanden, en daar schrijft men maar driest in, dat de *Belgen* nu *ILOVEN* zijn; en voor een paar dagen vond de *Courrier des Pays-Bas* goed te declineren u dat u eene gematigde denkwijze niets meer waardig was, dat er tot den bloe u de moest worden gestreden, dat een regering-stelsel gelijk het onze niet u deugde, het moest, of eene volstrekte monarchie, als *Oostenryk*, of eene u republiek, zoo als de *Amerisgde* eestaten zijn! Dit gaat te ver, broeder! dit moet worden tegengegaan; het gouvernement moet er zich mede bemoeijen, en die oproer-kraaiers den mond snoeren.

Ik. Vooraf niet, laat ze maar kraaijen, eindelijk zullen zij wel liessch worden en zwijgen. Zoo men van *slands* wrege hen bemoeijen, zouden zij jaast verkrijgen wat zij bedoelen; dan hadden zij den schijn van *marthalaars* voor de zaak der *vrijheid* te zijn, en kregen aanspraak op gemeen, dat men bij zulke gelegenheden best kan verblinden en wij laten al wat men wil.

Oom GERRIT. Het is niet anders, mijn vriend! maar daarom heeft de oproer niet te min plaats. De *Belgen* zijn nu *ILOVEN* zijn, en voor een paar dagen vond de *Courrier des Pays-Bas* goed te declineren u dat u eene gematigde denkwijze niets meer waardig was, dat er tot den bloe u de moest worden gestreden, dat een regering-stelsel gelijk het onze niet u deugde, het moest, of eene volstrekte monarchie, als *Oostenryk*, of eene u republiek, zoo als de *Amerisgde* eestaten zijn! Dit gaat te ver, broeder! dit moet worden tegengegaan; het gouvernement moet er zich mede bemoeijen, en die oproer-kraaiers den mond snoeren.

De *Pedikant*. Altemaal, waar, mijn vriend! maar daarom heeft de oproer niet te min plaats. De *Belgen* zijn nu *ILOVEN* zijn, en voor een paar dagen vond de *Courrier des Pays-Bas* goed te declineren u dat u eene gematigde denkwijze niets meer waardig was, dat er tot den bloe u de moest worden gestreden, dat een regering-stelsel gelijk het onze niet u deugde, het moest, of eene volstrekte monarchie, als *Oostenryk*, of eene u republiek, zoo als de *Amerisgde* eestaten zijn! Dit gaat te ver, broeder! dit moet worden tegengegaan; het gouvernement moet er zich mede bemoeijen, en die oproer-kraaiers den mond snoeren.

ders de *Infamie*, die niet tot morgen behoeven te wachten om in de omgeng van alle ware vaderlanders wezenlijk *INFAAM* te zijn. — Waarlijk, er is niets nieuws onder de zon, en onze edele Vorst bewandelt den veiligsten weg, door zich aan die onruststokers niet te storen.

Ik. Bovendien is het stellig waar, dat het grootste gedeelte der Zuid-Nederlanders zich zeer gelukkig gevoelt onder vader WILLEMS bestuur; handel, fabrieken en landbouw bloeijen, de steden breiden zich uit en worden alom verfraaid; en waar men dezulken spreekt die iets te verliezen hebben, (eenige heethoofden uitgezonderd) hoort men noch gemor noch klagten niten. — Zoo lang Vader WILLEM als een bevaren stuurman het roer van Neerlands staatshuik zoo wijs en Elgk bestuurt, hebben wij waarlijk niets te vrezen, en doen wij het best van ons niet eens warm te maken, over de *toonnel-coupen van eenige naipers der fransche grillen* — laten zij klubs rouden, zich als haasworsten met linten en penningen versieren, inschrijvingen openen *à la Manuel* — en wat al zotternijen meer; wij laten hun wroeten en schreeuwen, en bidden in stilte tot God, dat hij ons genadiglijk voor het begaan van zulke dwaasheden behoede, ons nimmer wrevelig of ondanbaar make, of blijd doe worden voor de voorresten, die wij boven alle andere Europeasche volken genieten.

IETS, BETREKKELYK HET VERSLAG VAN HET VERHANDELTE IN DE VERGADERING DER STATEN VAN GELDERLAND, OVER HET REGLEMENT OP HET BEHEER DER RIVIER-POLDERS, VOORKOMMENDE IN No. 95 VAN DIT DAGBLAD.

Aan de Redactie.
Met verpleging zagen wij een oorspronkelijk artikel in een dagblad geplaatst, niet wetende dat zoodanig een provinciale Staten-Verzameling, ste nographen tegenwoordig waren, om, gelijk in de Staten-Generaal, de discussien op het papier te zetten en openbaar te maken. (1) — Hoe dit ook zij, wij lazen het verslag met belangstelling, maar waren tevens getroffen over de zonderlinge stellingen, door verscheidene leden volgehouden, en vooral over de misslagen in eenige opgaven begaan.

Wij zijn niet gezind, dit onderwerp, reeds zoo breedvoerig behandeld, oordeelkundig te gaan beschouwen, maar zullen ons bepalen, zoo kort mogelijk, eenige daadzaken, welke absoluut zijn opgegeven, in hun waarachtig te plaatsen, en daarom aan te loopen op welke wijze, onder anderen, wellicht vele staatsleden en belanghebbenden, niet genoegzaam met de bijzonderheden der polder-administratie bekend, tegen het bedoelde reglement zijn ingenomen.

De heer P. WIEGAND, zoonde vervolgens aan (zie het hierboven aangehaalde verslag) dat men duizende bunders land onder *Heumen, Malden, Hateren, Neerbosch, Herwen* en anderen, die nimmer tot eenigen polder behoord hadden, nu met ten minste *f 3 per bunder*, waarop de opzichten der groote polder-districten bepaalde, wilde bezwaren. Naar aanleiding der circumscripctie bij het bewuste reglement vastgesteld, zullen de vier tenstgenemde dorpen met het polder-district der 1ste klasse, het Rijk van *Nijmegen*, vereenigd worden.

Aangezien de nieuwe kottieren of leggers der landen, in art. 33 van het nieuwe polder-reglement voorgeschreven, nog niet zijn opgemaakt, en er naar aanleiding van art. 52 b eene evenredige verdedeling der polderlasten, gegrond op de ligging der landen, kan plaats hebben, zoo is de uitdrukking *evenredig* in omvang ook eenigzins onbepaald.

Deze dorpen, namelijk, bestaan uit zeer hooge, en geheel water vrije, middelbaar en laag gelegen gronden, welke, ingevolge gezegd art. 32 b, in eene meer of mindere mate polderlasten zullen moeten dragen.

Wanneer echter der zaak onkundigen hooren zeggen: „duizende van bunders!” dan klinkt het hoog en verwekt bij hen opzien en vrees; doch niet behoef men niet; het oogmerk is daarmede bereikt. Deze, door den spreker aangevoerde daadzaken, mogen den toets der waarheid doorstaan, zoo zij het kunnen.

Doel gaan wij verder met de beantwoording der vraag: hoeveel de gezamenlijke polderlasten in het district Rijk van *Nijmegen* bedragen? waaronder wij verstaan:

- 1. De kosten van administratie.
- 2. Idem wegens buitengewone werken, als verzwaring of verbetering van dijken en herstel van doorthraken.
- 3. Idem wegens dijklegging, noodkeeringen, noodmaterialen enz. voor zoo verre deze laatste niet door de dorpen afzonderlijk voor hunne rekening worden aangeschaft.
- 4. Idem wegens aflossing van kapitalen en betaling van intressen der bestaande schulden.

Terwijl echter deze polderlasten niet kunnen of moeten begrepen worden de lasten, wal en weteringspenningen, onder beheer der gecombineerde dijkstoelen staande, evenmin de kosten welke de dorpen respectievelijk en alleen dragen voor hunne waterleidingen, bruggen, duikers, keerdammen, schutten enz., daar die lasten niet door de dijkstoelen worden uitgeschreven, tot de huishouding van elk dorp behooren, in geen verband met de algemeene polderlasten staande, en bij het nieuw reglement hierin eene de minste verandering wordt daargesteld, wat het wezen der polderlasten betreft.

In het Rijk van *Nijmegen* ontvangen de volgende dorpen hunne contingenten uit de algemeene algemeene polderlasten:

Wierden	1000
Beuningen	1200
Weurt	4200

Totaal . . . 5620½ morgen.
waarover gemelde lasten worden ongeslagen.

Voorts eene zeer nauwkeurige berekening hebben de algemeene ambt-

(1) Moet de *Wet* zekere afkeuring van de mededeeling van zoodanig verslag te kennen geven? Zoo ja, waarom? De ingezetenen mogen toch wel iets weten van de behandeling van zaken van algemeen belang in eene vergadering, wier leden door hen verkozen worden.
De Redactie.

of polderlasten, hier in aantrekkings komende, bedragen sedert 1800 tot 1828 ingesloten, alzoo in 29 jaren voor:

Wierden	f 85818.70½	dus per jaar	f 2890.30.
Niftrik	21486.06	» » »	740.90.
Winsseurijks	40625.76	» » »	1400.89.
Beuningen	55579.30	» » »	1916.53.
Weurt	59116.06½	» » »	2048.83.
	23582.85½	» » »	813.20.

Totaal . . . f 284508.74½ dus per jaar f 9810.65.

Derhalven over den geheelen polder jaarlijks, door elkander f 9810.65, welke som, verdeeld over 5620½ morgen, eenen gemiddelden jaarlijkschen miltig per morgen oplevert van f 1.744½, gedurende 29 jaren tijds.

In deze berekening zijn de *interessen van schulden en aflossing van kapitalen* (de laatste schuld is eerst in 1827 afgedaan) mede begrepen, waaraan de vereenigde dorpen, volgens art. 198 van het reglement, geen deel zouden nemen, al bestonden die nog.

Bovendien wordt, zoo als de heer WIEGAND zegt, de polder met duizende van bunders vergroot, waarvan wij het aantal, evenmin als Z. Ed. kunnen ramen, maar niet te min opmerken, dat daardoor in allen geval de lasten zullen verminderen, naar mate de belastbare bundertallen verminderen, waaruit dan volgt, dat, na de invoering van het reglement, de bedoelde algemeene polderlasten niet meer f 1.744½ per morgen zullen kunnen bedragen, maar om de aangevoerde redenen in het Rijk van *Nijmegen* alsdan, hoogstens, op f 1:00 per bunder mogen aangelegd worden; waarbij men dan nog moet aanmerken, dat gemiddelde polder in het vervolg door even zoo vele buitengewone behoeften als ditmiten, dijkbreuken enz. zal bezocht worden, als dezelve sedert 1800 getroffen hebben, hetgeen, aangezien de verbeterde toestand der dijken, verdedigingsmiddelen en toezigt, met geene waarschijnlijkheid kan voorondersteld worden.

De dorpen *Heumen, Malden, Hateren* en *Neerbosch* bij het Rijk van *Nijmegen* vereenigd wordende, hebben alzoo niet het vooruitzicht, zelfs onder de aller ongunstigste omstandigheden met f 3:00 per bunder belast te zullen worden, gelijk de heer WIEGAND hen voorspelt, maar op het meest met f 1:00 per bunder.

De dorpen *Hees* en *Neerbosch* hebben thans hun eigen dijk, die geheel ten hunne laste ligt, waarover de schouw door den dijkstoel des rijks van *Nijmegen* gevoerd wordt; zij zijn verplicht hunne noodmaterialen aan te schaffen, en het dijkleggen te betrekken, met een woord, hunne dijkzaken staan onder beheer van gemelden dijkstoel, even zoo de *Heumensche dijk*, onder beheer van den *Maas* en *Waal*schou dijkstoel.

Rukende de dorpen *Heteren, Leur, Horssen* en *Batenburg*, welke de heer WIEGAND mede beweert nimmer tot eenigen polder behoord te hebben, moeten wij opmerken, dat *Herwen* tot het onderhoud van een gedeelte dijks te *Appeltern* is verplicht, onder den dijkstoel van *Maas en Maal* staande; *Horssen* is in hetzelfde geval, en is ook nog dijkpligtig onder *Batenburg*, alsmede *Leur*; terwijl *Batenburg* zelve thans een polderdistrict uitmaakt en een dijkstoel heeft.

Deze laatstgenoemde dorpen, zoo wel als *Hees* en *Neerbosch*, behooren dus alle in zoo verre tot eene polder-administratie.

Bij de nieuwe circumscripctie worden *Leur, Horssen, Heumen en Batenburg* met het polderdistrict der 1ste klasse *Maas en Waal* vereenigd, voor welke polder wij dezelfde natuurkeurige berekening als voor het Rijk van *Nijmegen* zouden kunnen opmaken en aantoonen, dat deze dorpen evenmin als *Heumen, Malden, Hateren* en *Neerbosch*, door de invoering van het reglement, met f 3:00 per bunder aan polderlasten zullen bezwaard worden; doch het korte bestek van een dagblad laat niet toe nog verder in bijzonderheden te treden.

Deze beknopte aanmerkingen, mogen allen strekken om de belanghebbenden te doen zien, hoe weinig vertrouwen men stellen kan in zulke opgaven, welke zoo maar bij raming worden ter nedergesteld, zonder op een gegrond en onpartijdig onderzoek te berusten, en door onopmerkbare daadzaken gestaafd te zijn.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 9den September 1586 ging *Doesborgh* aan den graaf VAN LEICESTER over.

Den 9den dito 1598 stierf *ELORIS VAN PALLAND*, een der 3de edelen, die het bekende smeekschrift aan de hertogin VAN PARMA aanboden.

Den 9den dito 1620 werd de eerste steen gelegd aan de Westerkerk te *Amsterdam*.

Den 10den dito 1419 stierf *JAN de Onversaagde*, hertog van *Bourgondië*.

Den 10den dito 1672 ontsloeg Zijns Hoogheid, Prins van ORANJE III, twee regerende burgemeesters *JOAN VAN DE POLL* en *JAN DE RENIST*, drie regerende schepenen, tien raden en vijf oudschepenen, stellende in de plaats van genoemde burgemeesters *KOENRAAD VAN BEUNINGEN* en *JOAN VAN DE WERF*, waardoor *Amsterdam* eerlang in rust geraakte.

Den 11den dito 1547 ondergingen de *Schotten* eene gedachte nederlaag bij *Amstelburg*.

Den 11den dito 1631 werd de eerste predikatie gehouden in de Westerkerk te *Amsterdam*.

Den 12den dito 1494 werd *FRANÇOIS I*, Koning van *Frankrijk* geboren.

Den 12den dito 1655 werd de eerste steen gelegd aan 's lands magazijn te *Amsterdam*.

Den 13den dito 1710 belegerde en nam *MARLBOROUGH* *Bouchain* in, schoon hij reeds genoegzaam uit de gunst der Koningin *ANNA* was verdreven.

ARNHEM, den 12den September.

Het water is hoog in der *Aij* aan de Paal.

Den 11 Sept. 3 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 0 D., gevallen 10 D.

Den 12 dito 3 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 15 D.

Getrouwd: . . .
A. STERREN
E. DE MARKES.

